

**cu privire la examinarea contestației cet. Chirița Angela împotriva deciziei
inspecției procurorilor din 26.06.2026 pe faptul pretinselor abateri disciplinare
comise de către procurorul în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan,-**

16 septembrie 2026

municipiul Chișinău

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor,
având în componența sa:

Președinte – Alexandru Lozan

*Membrii colegiului prezenți– Eugenia Zubco, Constantin Șușu, Vitalie Sîli și
Mihaela Pascal,-*

Membrul raportor- Viorel Beiu

examinând în procedură scrisă contestația cet. Angela Chirița, împotriva deciziei
inspecției procurorilor din 26.06.2026, de respingere ca vădit neîntemeiată a sesizării
în privința procurorului în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan, audiind informația
prezentată de membrul-raportor Beiu Viorel,-

C O N S T A T Ă :

I. Circumstanțele cauzei și parcursul procedural

1. La data de 16.06.2026 Consiliul Superior al Procurorilor a recepționat sesizarea
(numită *plângere*) dnei Angela Chirița, prin care solicită constatarea abaterii
disciplinare și tragerea la răspundere disciplinară a procurorului în Procuratura
Cimișlia, Nicoale Balan, care prin acțiunile/inacțiunile sale în cadrul cauzei penale
nr.xxxxxxxx, a dat dovadă de examinare a cauzei într-o manieră formală și unilaterală,
contrară obligațiilor de imparțialitate și obiectivitate.

2. La 24.06.2026 petiția menționată *supra* a fost înregistrată în evidențele
Inspecției procurorilor, cu acordarea nr. de evidență xxxs/26.

3. Prin dispoziția nr.xxx din 24.06.2026 verificarea sesizării dnei Chirița Angela
a fost repartizată inspectorului din cadrul Inspecției procurorilor, Diana Ioniță.

4. Descrierea faptelor ce pot constitui abatere disciplinară, din cuprinsul sesizării
poate fi rezumată după cum urmează:

5. Autoarea sesizării arată că, procurorul ar fi administrat cauza într-o manieră
părtinitoare, examinând formal argumentele, declarațiile, cererile și înscrisurile
prezentate de către autor. Potrivit petentei, procurorul n-ar fi analizat efectiv
circumstanțele invocate privind inexistența elementelor infracțiunii, privind
proveniența materialelor utilizate în dosar, lipsa intenției infracționale și existența unui
scop legitim al acțiunilor sale. Se opinează că, situația creată demonstrează concluzii,
formulate în lipsa examinării complete și obiective a probelor.

6. Finalmente, Angela Chirița consideră că, procurorul Nicolae Balan a examinat
cauza într-o manieră formală și unilaterală, contrară obligațiilor de imparțialitate și
obiectivitate.

7. Respectiv, autoarea, fără a indica care din abaterile stabilite la art. 38 din Legea
nr. 3/2016 cu privire la Procuratură au fost comise de către procuror, solicită verificarea

conduitei profesionale a acestuia, verificarea modului în care au fost examinate cererile, declarațiile și probele depuse de sine cu dispunerea măsurilor necesare în privința acestuia.

8. Totodată, în cadrul verificării prealabile s-a stabilit că, urmărirea penală în cauză penală nr. xxxxxxxx a fost începută la 20 mai 2024 de către organul de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Cahul, în temeiul bănuielii rezonabile privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (1) Cod penal.

9. La 04 decembrie 2025, prin ordonanța șefului adjunct interimar al SUP a IP Cahul, comisar Xxxxxx Xxxxxx, Angela Chirița a fost recunoscută în calitate de bănuit pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 177 alin. (1) Cod penal.

10. La 02 februarie 2026, în baza cererii Angelei Chirița, prin ordonanța Procurorului General interimar, Alexandru Machidon s-a dispus retragerea cauzei penale de la organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Cahul și transmiterea acesteia Inspectoratului de Poliție Cimișlia.

11. Prin rezoluția procurorului-șef al Procuraturii Cimișlia, conducerea urmăririi penale în cauza nr. xxxxxxxx a fost atribuită procurorului în Procuratura Cimișlia, Igor Garaba.

12. La 19 februarie 2026, prin ordonanța procurorului Igor Garaba, termenul de menținere în calitate de bănuit a Angelei Chirița, cu acordul Adjunctului Procurorului General interimar, Sergiu Russu, a fost prelungit până la 04 iunie 2026.

13. La 02 iunie 2026 cauza penală nr. xxxxxxxx a parvenit în adresa Procuraturii Cimișlia cu raport privind propunerea de a termina urmărirea penală, punerea sub învinuire a făptuitorului și întocmirea rechizitoriului pentru expedierea în instanța de judecată. Deoarece procurorul Igor Garaba se afla în concediu anual de odihnă, cauza penală nr. xxxxxxxx a fost retrasă și transmisă în conducerea procurorului în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan.

14. La 04 iunie 2026 procurorul în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan, în privința Angelei Chirița a emis ordonanță de punere sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 177 alin. (1) din Cod penal (în redacție valabilă la momentul comiterii infracțiunii). Corelativ, s-a reținut citarea repetată a autoarei pentru înaintarea acuzației, aceasta neprezentându-se la citare, ultima citare fiind penru 26 iunie 2026.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

15. În concluzie, autoarea sesizării nu a făcut referire care anume abateri disciplinare stabilite la art.38 din Legea nr.3/2016 cu Privire la Procuratură au fost încălcate de procuror, dar a solicita verificarea conduitei profesionale a procurorului în cadrul instrumentării cauzei penale nr. xxxxxxxx.

16. În contextul verificărilor efectuate de către Inspecția Procurorilor s-a constatat că, conform prevederilor art.44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, *se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte care nu fac referință la abateri disciplinare*. Or, din probatoriul administrat prealabil s-a reținut incontestabil o urmărire penală în desfășurare (în cauza penală nr. xxxxxxxx) cu recunoașterea Angelei Chirița (la 04.12.2025) în calitate de bănuit, iar la 04 iunie 2026 procurorul Nicolae Balan în privința acesteia a emis ordonanța de punere sub învinuire.

17. Fiind stabilită o urmărire penală în desfășurare, în care autoarea are statut de bănuít confirmat, urmând să i se înainteze acuzarea, dezacordul cu acțiunile procurorului la această etapă se consideră inoportună și prematură.

18. Or, art. 37 lit. b) din Legea nr. 3 /2016 stabilește ca și principiu de bază a procedurii disciplinare privind procurorii, respectarea independenței decizionale a procurorului.

19. Abaterea disciplinară, nefiind o categorie abstractă și iluzorie, prezintă elemente constitutive distincte, autorul, la formularea sesizării, urmând să prezinte temei factual minim. Corespunzător, din verificarea preliminară, dezacordul autorului cu acțiunile procurorului (în cadrul cauzei penale nr. xxxxxxxx), sau aprecierea diferită a circumstanțelor cauzei nu constiuie temei suficient pentru angajarea unor verificări pe fond a speței și, respectiv, incidența răspunderii disciplinare.

20. În acord cu reglementările procesual- penale, activitatea procurorului poate fi supusă controlului ierarhic superior și ulterior controlului judecătoresc (prin raportare la art. 299¹, 313 CPP). La caz și autoarea este în posibilitatea valorificării dreptului său la apărare prin uzul de posibilitățile acordate de legiuitor (de ex. la art. 66, 299¹, 311 CPP). O altă formă de control al activității procurorului este interzisă și ar constitui imixtiune în activitatea acestuia.

21. Din cele expuse, se deduce că, sesizarea Angelei Chirița este pasibilă respingerii ca vădit neîntemeiată.

III. Aprecierea Colegiului de disciplină și etică

22. Colegiul de disciplină și etică, examinând contestația Angelei Chirița, poziția Inspecției procurorilor și a procurorului vizat, precum și materialele acumulate în cadrul verificării prealabile, constată că argumentele invocate nu sunt de natură să infirme concluzia Inspecției procurorilor privind caracterul vădit neîntemeiat al sesizării formulate în privința procurorului în Procuratura Cimișlia, Nicolae Balan.

23. Colegiul reține, în primul rând, că obiectul prezentei examinări este determinat de natura soluției adoptate de Inspecția procurorilor.

24. Potrivit art.44 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, „se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sunt invocate fapte ce nu fac referință la abateri disciplinare”, precum și în celelalte situații expres prevăzute de această normă.

25. Prin urmare, la această etapă, nu se pune problema stabilirii în fond a vinovăției disciplinare a procurorului, ci a verificării dacă situația de fapt descrisă de autorul sesizării prezintă un substrat factual suficient și individualizat care, dacă ar fi confirmat, ar putea fi susceptibil de încadrare într-una dintre abaterile disciplinare prevăzute exhaustiv de art.38 din Legea nr.3/2016.

26. În acest sens, practica constantă a Colegiului de disciplină și etică stabilește că prevederile legale privind conținutul sesizării disciplinare presupun prezentarea unor indicii concrete referitoare la conduita procurorului pretins incompatibilă cu obligațiile profesionale, iar procedura disciplinară nu poate fi declanșată exclusiv în baza unor aprecieri generale, presupuneri sau a dezacordului autorului cu rezultatul unei activități procesuale.

27. Astfel, prin Hotărârea nr.3-36/2026 din 01.04.2026, Colegiul a reținut că atât art.44 alin.(3) din Legea nr.3/2016, cât și Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor impun autorului sesizării să indice elemente factuale concrete din care ar putea rezulta existența unei conduite disciplinar relevante.

Simplul caracter critic sau nefavorabil al aprecierilor formulate de petiționar nu dispensează autorul de existența unui asemenea suport factual.

28. Aceeași abordare a fost reiterată prin Hotărârea CDE nr.3-110/2026 din 22.07.2026, Colegiul stabilind că, în cazul unei contestații împotriva respingerii sesizării ca vădit neîntemeiată, obiectul controlului îl constituie verificarea corectitudinii calificării sesizării prin prisma art.44 alin.(3) din Legea nr.3/2016.

29. Totodată, simplul dezacord cu actele adoptate de procurori în cadrul unei proceduri procesual-penale nu echivalează cu indicarea unei abateri disciplinare dacă sesizarea nu individualizează o conduită susceptibilă de încadrare autonomă în art.38 din aceeași lege și nu prezintă date privind săvârșirea acesteia cu intenție sau neglijență gravă.

30. Colegiul observă că Angela Chirița nu a indicat expres în sesizare o anumită abatere disciplinară prevăzută de art.38 din Legea nr.3/2016.

31. Totuși, această împrejurare nu este, prin ea însăși, determinantă. Autorului unei sesizări disciplinare nu îi poate fi pretinsă realizarea unei încadrări juridice profesionale a faptelor reclamate. Revine organelor disciplinare obligația de a examina substanța faptelor expuse și de a aprecia dacă acestea ar putea face referire la una dintre abaterile prevăzute de lege.

32. Din conținutul sesizării rezultă că autoarea îi reproșează procurorului Nicolae Balan, în esență, examinarea formală și unilaterală a cauzei penale nr.xxxxxxxx, neexaminarea efectivă a declarațiilor, cererilor și înscrisurilor prezentate, neaprecierea argumentelor privind inexistența elementelor infracțiunii, proveniența materialelor utilizate în dosar, lipsa intenției infracționale și existența unui scop legitim al acțiunilor sale.

33. Prin natura acestor afirmații, faptele invocate ar putea fi raportate, în abstract, la art.38 lit.a) din Legea nr.3/2016, care califică drept abatere disciplinară îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu prevăzute la art.6 alin.(3) din aceeași lege.

34. Potrivit art.6 alin.(3) din Legea nr.3/2016, procurorul este obligat, între altele, să-și îndeplinească obligațiile de serviciu în conformitate cu Constituția, legislația Republicii Moldova și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, să respecte actele normative adoptate în cadrul Procuraturii și să asigure respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului în exercitarea atribuțiilor sale.

35. Totodată, conform art.36 alin.(2) din Legea nr.3/2016, procurorii sunt sancționați disciplinar pentru abaterile prevăzute la art.38 numai dacă acestea au fost săvârșite cu intenție sau cu neglijență gravă, în sensul art.38¹ din aceeași lege.

36. În consecință, chiar și pentru trecerea de la o critică asupra activității procesuale la o veritabilă problemă disciplinară trebuie să existe un minim de circumstanțe factuale care să permită individualizarea unei acțiuni sau inacțiuni a procurorului ce ar putea reprezenta îndeplinirea necorespunzătoare a unei obligații profesionale și care ar putea fi imputabilă acestuia cel puțin sub forma neglijenței grave.

37. Răspunderea disciplinară nu este o răspundere pentru rezultatul activității procesuale și nici nu poate fi dedusă exclusiv din faptul că persoana vizată de urmărirea penală consideră neîntemeiată acuzația formulată împotriva sa.

38. Această delimitare rezultă și din art.37 lit.b) din Legea nr.3/2016, potrivit căruia unul dintre principiile procedurii disciplinare privind procurorii îl constituie respectarea independenței decizionale a procurorului.

39. În același sens, art.3 alin.(4) din Legea nr.3/2016 stabilește că procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, rezonabilității, integrității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele pe care le gestionează.

40. Potrivit alin.(5), independența procesuală este garantată împotriva oricăror influențe necorespunzătoare, iar conform alin.(6), activitatea procurorului poate fi supusă, în condițiile legii, controlului procurorului ierarhic superior și controlului instanței judecătorești.

41. În mod concordant, art.51 alin.(3) din Codul de procedură penală stabilește că, la exercitarea atribuțiilor sale în procesul penal, procurorul este independent și se supune numai legii, fiind totodată obligat să execute indicațiile scrise ale procurorului ierarhic superior privind înlăturarea încălcărilor de lege și a omisiunilor admise la efectuarea sau conducerea urmăririi penale.

42. Curtea Constituțională a explicat, în jurisprudența sa, că independența procesuală a procurorului este corelată cu controlul judecătoresc și îi permite acestuia să ia de sine stătător decizii în cauzele examinate, în limitele legii. Independența nu constituie un privilegiu personal și nu exclude controlul legalității, ci urmărește protejarea exercitării funcției de influențe incompatibile cu statul de drept.

43. Prin urmare, independența procesuală nu exonerează procurorul de răspundere pentru o conduită culpabilă și nu protejează încălcările vădite ale legii, însă nici nu permite transformarea procedurii disciplinare într-un mecanism prin care este reevaluată, în paralel, temeinicia acuzației formulate într-o cauză penală.

44. Această distincție este confirmată și de Curtea Supremă de Justiție. În cauza nr.3ra-235/22, instanța supremă a reținut că independența procesuală nu trebuie înțeleasă drept libertatea procurorului de a acționa după propria voință și nu reprezintă un privilegiu personal. În acea cauză însă răspunderea disciplinară a fost fundamentată pe o conduită concretă, individualizată și persistentă, constând inclusiv în menținerea formală a urmăririi penale o perioadă îndelungată și neîndeplinirea unor obligații procesuale concrete.

45. Această jurisprudență relevă criteriul de delimitare aplicabil și prezentei spețe: pentru dobândirea relevanței disciplinare trebuie să existe o faptă concretă, identificabilă și personal imputabilă procurorului, iar nu numai nemulțumirea persoanei față de aprecierea probelor sau față de existența unei acuzații penale.

46. De altfel, prin Hotărârea nr.1-88/2026 din 19.03.2026, Consiliul Superior al Procurorilor, examinând o cauză în care contestatarul critica modul de formulare și explicare a învinuirii, a reiterat că procedura disciplinară nu poate substitui mecanismele controlului ierarhic superior și judecătoresc și nu poate constitui o modalitate de cenzurare a opțiunilor procesuale ale procurorului în afara condițiilor expres prevăzute de lege.

47. Consiliul a subliniat, totodată, că angajarea răspunderii disciplinare presupune întrunirea cumulativă a unei fapte ilicite, a vinovăției și, după caz, a legăturii dintre conduita imputată și consecința produsă, vinovăția neputând fi prezumată numai din conținutul unei soluții procesuale contestate.

48. Aplicând aceste principii situației examinate, Colegiul constată că urmărirea penală în cauza nr.xxxxxxxx a fost începută la 20.05.2024 de organul de urmărire penală al Inspectoratului de Poliție Cahul, iar Angela Chirița a fost recunoscută în calitate de bănuită la 04.12.2025, prin ordonanța șefului adjunct interimar al Secției

urmărire penală a IP Cahul.

49. Ulterior, la solicitarea Angelei Chirița, prin ordonanța Procurorului General interimar Alexandru Machidon din 02.02.2026, cauza a fost retrasă de la organul de urmărire penală al IP Cahul și transmisă Inspectoratului de Poliție Cimișlia.

50. Conducerea urmăririi penale a fost atribuită inițial procurorului Igor Garaba, iar la 19.02.2026 termenul de menținere a Angelei Chirița în calitate de bănuită a fost prelungit până la 04.06.2026, cu acordul adjunctului Procurorului General interimar.

51. Abia la 02.06.2026, după parvenirea cauzei penale la Procuratura Cimișlia cu raport privind propunerea de terminare a urmăririi penale, punere sub învinuire și întocmire a rechizitoriului, cauza a fost retrasă de la procurorul Igor Garaba, aflat în concediu anual de odihnă, și transmisă în conducerea procurorului Nicolae Balan.

52. La 04.06.2026, procurorul Nicolae Balan a emis ordonanța de punere sub învinuire a Angelei Chirița în baza art.177 alin.(1) Cod penal.

53. Aceste împrejurări au o semnificație determinantă pentru evaluarea caracterului sesizării disciplinare.

54. Critica generală potrivit căreia Nicolae Balan ar fi „administrat cauza” într-o manieră formală și unilaterală trebuie raportată la faptul că acesta a preluat conducerea urmăririi penale cu numai două zile înainte de emiterea ordonanței de punere sub învinuire, într-o cauză aflată în urmărire penală din luna mai 2024 și în care Angela Chirița avea statutul procesual de bănuit încă din luna decembrie 2025.

55. În consecință, eventualele nemulțumiri privind modul în care au fost administrate probele pe întreaga durată a urmăririi penale, proveniența acestora, efectuarea anumitor acțiuni de urmărire penală sau aprecierea unor circumstanțe anterioare datei de 02.06.2026 nu pot fi imputate în bloc procurorului Nicolae Balan fără individualizarea unei acțiuni ori inacțiuni proprii acestuia.

56. Or, sesizarea nu indică în mod concret care cerere adresată lui Nicolae Balan ar fi fost ignorată, ce probă determinată prezentată acestuia ar fi fost omisă intenționat de la examinare, ce acțiune procesuală obligatorie nu ar fi fost efectuată de acesta, ce normă imperativă ar fi fost ignorată ori în ce mod concret procurorul ar fi manifestat părtinire sau ar fi urmărit un rezultat străin scopului procesului penal.

57. În lipsa unor asemenea elemente, afirmațiile referitoare la caracterul „formal”, „unilateral” sau „părtinitor” al activității procurorului rămân calificări ale autorului sesizării, iar nu fapte individualizate susceptibile de verificare disciplinară autonomă.

58. Colegiul reține și că argumentele Angelei Chirița referitoare la inexistența elementelor infracțiunii, lipsa intenției infracționale, existența unui scop legitim al acțiunilor sale și valoarea ori proveniența probelor țin nemijlocit de fondul acuzației penale formulate împotriva sa.

59. Codul de procedură penală reglementează expres verificarea și aprecierea materialului probator. Potrivit art.100 alin.(4) CPP, toate probele administrate în cauza penală trebuie verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, iar art.101 stabilește criteriile de apreciere a fiecărei probe și a probelor în ansamblu.

60. Aceste dispoziții nu conferă însă Colegiului de disciplină și etică competența de a reevalua probele din cauza nr.xxxxxxxx pentru a stabili dacă Angela Chirița a săvârșit sau nu infracțiunea imputată, dacă intenția penală este demonstrată ori dacă ordonanța de punere sub învinuire este întemeiată.

61. O asemenea analiză ar echivala cu substituirea organelor procesuale competente și transformarea procedurii disciplinare într-o cale paralelă de contestare a

acuzăției.

62. Practica recentă a Colegiului este constantă sub acest aspect. Prin Hotărârea nr.3-119/2026 din 05.08.2026, într-o situație în care autorul sesizării își exprima dezacordul cu acțiunile și soluțiile procurorului adoptate într-o cauză penală în care acesta era persoana învinuită, Colegiul a reținut că dezacordul privind legalitatea sau temeinicia actelor procesuale nu constituie, prin el însuși, temei suficient pentru răspunderea disciplinară, dacă nu sunt prezentate date privind reaua-credință sau încălcarea flagrantă a atribuțiilor profesionale.

63. În mod similar, prin Hotărârea nr.3-124/2026 din 12.08.2026, Colegiul a subliniat că nu examinează însăși legalitatea actelor procesuale, ci verifică dacă modul concret de acțiune al procurorului relevă încălcarea normelor care reglementează conduita sa profesională. Simplul dezacord al persoanei cu ordonanțele emise de procuror nu echivalează cu săvârșirea unei abateri disciplinare.

64. Aceste considerente sunt direct aplicabile prezentei cauze.

65. Sesizarea Angelei Chirița nu individualizează o conduită a lui Nicolae Balan distinctă de exercitarea atribuțiilor procesuale ce i-au revenit după preluarea cauzei și de adoptarea ordonanței de punere sub învinuire. Contestatoarea solicită, în esență, ca în cadrul procedurii disciplinare să fie reexamineate argumentele sale de apărare și să se determine dacă existau suficiente elemente pentru menținerea acuzației.

66. Or, aprecierea dacă probele existente justificau punerea sub învinuire, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă există intenția cerută de norma penală ori dacă anumite înscrisuri trebuie valorificate într-un anumit mod constituie probleme procesual-penale și probatorii care urmează a fi soluționate în cadrul cauzei penale, cu respectarea garanțiilor și căilor de contestare prevăzute de Codul de procedură penală.

67. A transforma dezacordul persoanei acuzate asupra acestor chestiuni într-un temei suficient pentru declanșarea verificării disciplinare ar conduce la suprapunerea controlului disciplinar peste funcțiile organului de urmărire penală, ale procurorului ierarhic superior și, după caz, ale instanței de judecată.

68. Colegiul subliniază însă că această concluzie nu înseamnă că procurorul nu poate fi sancționat disciplinar pentru acțiuni săvârșite în cadrul urmăririi penale.

69. Dimpotrivă, atunci când sunt invocate și susținute factual elemente din care ar putea rezulta, de exemplu, ignorarea deliberată a unei norme imperative, falsificarea ori ascunderea materialului probator, refuzul nejustificat de a efectua o obligație procesuală clară, favorizarea unei persoane, existența unui interes personal, încălcarea intenționată a dreptului la apărare sau o lipsă de diligență inexplicabilă din perspectiva unui profesionist în drept, procedura disciplinară poate și trebuie să opereze în limitele stabilite de Legea nr.3/2016.

70. În prezenta speță asemenea fapte nu sunt însă individualizate.

71. Nu sunt invocate date din care să poată fi dedusă existența unui interes personal al procurorului Nicolae Balan în cauza penală, a unei relații cu părțile, a unei predispoziții față de rezultatul urmăririi penale, a unor manifestări care să pună la îndoială imparțialitatea sa ori a unei acțiuni deliberate de ignorare a materialelor favorabile persoanei acuzate.

72. Nici simpla emitere a ordonanței de punere sub învinuire nu poate constitui, prin ea însăși, un indiciu al părtinirii sau al îndeplinirii necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu. Actul reprezintă una dintre soluțiile procesuale prevăzute de lege în desfășurarea urmăririi penale, iar controlul temeiniciei sale nu poate fi realizat pe calea

procedurii disciplinare decât în măsura în care sunt identificate elemente suplimentare, distincte, de conduită culpabilă.

73. Standardele europene conduc la aceeași concluzie.

74. Potrivit Opiniei nr.13 (2018) a Consiliului Consultativ al Procurorilor Europeni privind independența, responsabilitatea și etica procurorilor, independența nu înseamnă posibilitatea procurorului de a acționa arbitrar.

75. Procurorul trebuie să-și întemeieze deciziile pe lege și să poată răspunde pentru conduita sa profesională.

76. În același timp, independența funcțională urmărește să permită exercitarea atribuțiilor fără influențe nelegitime asupra procesului decizional.

77. Prin urmare, răspunderea și independența nu se exclud, ci se completează: independența protejează procesul profesional de luare a deciziei, în timp ce răspunderea intervine atunci când este demonstrată o conduită care depășește limitele exercitării legitime a funcției.

78. În speță, materialele procedurii nu prezintă asemenea elemente.

79. Mai mult, chiar și în cazul în care, ulterior, o anumită soluție procesuală ar fi anulată, modificată sau apreciată diferit în cadrul controlului prevăzut de lege, această împrejurare nu ar conduce automat la răspunderea disciplinară a procurorului. Relevantă disciplinar rămâne conduita concretă și forma de vinovăție, iar nu exclusiv rezultatul controlului procesual.

80. În aceste condiții, Colegiul apreciază că Inspekția procurorilor a delimitat corect nemulțumirile care țin de fondul cauzei penale de faptele care ar putea constitui o abatere disciplinară și a constatat în mod justificat că sesizarea nu conține un suport factual minim care să impună trecerea la verificarea pe fond a unei eventuale abateri disciplinare a procurorului Nicolae Balan.

81. În conformitate cu pct.96 lit.h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, la examinarea contestației împotriva unei decizii emise în temeiul art.44 alin.(3) din Legea nr.3/2016, Colegiul verifică caracterul vădit neîntemeiat al sesizării și/sau necesitatea verificării fondului acesteia.

82. Raportând acest standard la materialele cauzei, Colegiul nu identifică necesitatea dispunerii unei verificări disciplinare pe fond.

83. Faptele descrise de Angela Chirița, chiar examinate în substanța lor și fără a se limita la lipsa indicării unei norme disciplinare concrete, exprimă în principal dezacordul acesteia cu acuzația formulată, cu aprecierea materialului probator și cu concluzia procurorului privind existența temeiului pentru punerea sub învinuire.

84. În același timp, sesizarea nu individualizează o acțiune sau inacțiune a lui Nicolae Balan care, independent de legalitatea ori temeinicia acuzației, ar putea face referință la o abatere disciplinară prevăzută de art.38 din Legea nr.3/2016.

85. Prin urmare, nu există un temei factual suficient pentru a trece la verificarea fondului sesizării, iar declanșarea unei asemenea verificări exclusiv pentru reevaluarea materialelor unei cauze penale aflate în desfășurare ar depăși funcția procedurii disciplinare și ar afecta principiul independenței decizionale consacrat de art.37 lit.b) din Legea nr.3/2016.

86. În consecință, Colegiul constată că Inspekția procurorilor a calificat corect sesizarea Angelei Chirița drept vădit neîntemeiată în sensul art.44 alin.(3) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, iar contestația nu conține elemente factuale de natură să justifice anularea deciziei și efectuarea verificării pe fond.

87. Astfel, contestația formulată de Angela Chirița urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 26.06.2026.

88. Pornind de la raționamentele expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art.44 alin.3) și art.85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct.89 lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-237/2026 din 23.07.2026, Colegiul de disciplină și etică,

HOTĂRĂȘTE:

1. A respinge ca neîntemeiată contestația formulată de către Angela Chirița, cu menținerea deciziei Inspecției procurorilor din 26.06.2026.

2. Hotărârea Colegiului de disciplină și etică poate fi contestată la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului de orice persoană vătămată într-un drept al său în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării.

**Președinte al Colegiului
e Disciplină și Etică**

semnat

Alexandru LOZAN